

روایتی از مسجد حمزه سیدالشهدا (ع) که کارخ

مؤمن نوجوانان

آغاز اتفاقات خوب در مسجد

صحبت هایمان به تشکیل کانون حمزه سیدالشهدا (ع) و هیئت مجانب الزهرا (س) که می رسد علیرضا سید ثاقب فرد را که مسئول کانون است، به مامعرفی می کند و باخنده می گوید: فعالیت های کانون کمی را کدشده بود. یعنی تازه شروع کرده بودیم و ایده خاصی هم نداشتیم اما وقتی سعید آمد، همه چیز تغییر کرد. می توان گفت فعالیت ها به قبل و بعد از آمدن سعید تقسیم می شود.

ثاقب فرد متولد ۶۴ و بزرگ شده همین محله است. او از همان لحظه اولی که کلنگ مسجد را زدند، حضور داشت. از وقتی هم که مسئولیت کانون را به عهده گرفت تا حالا حساسی مشغول فعالیت بوده است. آقا سعید هم زمان با مسئولیتی که دارد، از سال ۱۴۰۱ به همراه هادی بهمن، عضو هیئت امنای مسجد هم شده است. رفاقت و همکاری این دو نفر اتفاق های خوبی را برای مسجد و نوجوانان رقم زد. در همه فعالیت های می توان رد پای این دو دوست را دید.

آقا سعید روایت های زیادی از کانون و هیئت دارد؛ از میان آن ها همین بس که کانون نشان وقتی هنوز استان خراسان به شمالی و جنوبی و رضوی تقسیم نشده بود، توانست مقام چهارم را بین کانون های فرهنگی به دست بیاورد. همچنین در سال ۸۵ مقام اول را بین کانون های خراسان رضوی به دست آورد و مبلغ ۲ میلیون و ۱۵۰ هزار تومان جایزه دریافت کرد. اردیبهشت امسال نیز از بین هشتصد مجموعه فرهنگی که از سراسر خراسان رضوی در جشنواره اوقاف شرکت کرده بودند، مقام اول را به دست آورد و به مرحله رقابت کشوری راه یافت.

ثاقب فرد روی صندلی جابه جایی می شود و بالحنی که هیجان در آن موج می زند، درباره جایزه ای که سال ۸۵ برنده شده اند، توضیح می دهد: با آن پول هفت دستگاه رایانه خریدیم که در آن زمان کار چشمگیری محسوب می شد. فعالیت ها و جذب جوانان به کانون در تابستان ها، آن قدر زیاد بود که بارها از کانون آن ها خواسته شد در جلسه هایی که از سوی مرکز رسیدگی امور مساجد تشکیل می شود، راهکارهایشان را به سایر مساجد ارائه کنند. آن ها جشن ها و نورافشانی هایی را در این سال هادر بوستان طرق برگزار کرده اند که هنوز یاد و خاطره اش در ذهن اهالی هست.

سمیرا منشادی در هر مناسبتی که برنامه داشته باشند، کلیپ ها و عکس های حرفه ای در فضای مجازی منتشر می کنند. سرافشان را که می گیریم، می رسمیم به سه نفر. سعید ثاقب فرد، مسئول کانون حمزه سیدالشهدا (ع)، حجت الاسلام والسلمین غلامرضا علیرضا، اولین امام جماعت مسجد و محمد طالبی، قدیمی ترین عضو هیئت امنای این مسجد.

یک روز گرم مرداد مهمان مسجد شان می شویم؛ مسجدی که حرف اول را در آن نوجوانان و جوانان می زنند و برنامه ها را پیش می برند. حالا هم که برای گفت و گو با مسجدی های حمزه سیدالشهدا (ع) که یکی از اولین و قدیمی ترین مساجد محله انقلاب و بهارستان است، آمده ایم، باز هم دوربین به دست، مشغول عکاسی و تهیه فیلم هستند. وعده می دهند که مصاحبه مان به نیمه نرسیده، کلیپ های حرفه ای و عکس های مصاحبه مان را در فضای مجازی بارگذاری کرده اند. ساخت مسجد حمزه سیدالشهدا (ع) در دهه ۷۰ آغاز شده و ساختش حدود بیست سال طول کشیده است. اما اهالی از همان روز اول برای انجام فرایض دینی، در این مسجد معطل نکردند و در کنار ساخت و ساز، نماز شان را اقامه کرده اند. حالا این مسجد بزرگ ترین و باشکوه ترین برنامه ها را در محله برگزار می کند.

داستان جلد

جوانان فعال دهه هفتادی

مسجد در این سال ها آهسته اما به طور مداوم در حال ساخت بوده است. در کنار این ها فعالیت های هم شکل گرفت و هر روز پررنگ تر شد. حجت الاسلام والسلمین غلامرضا علیرضا متولد ۱۳۴۴ و اولین امام جماعت این مسجد است. از همان روز که آمده تا امروز حتی یک نوبت نماز مسجد را رنگ نگذاشته است. حتی در روزهای سرد زمستان که موتورش روشن نمی شده تا از خانه به مسجد بیاید، به موقع برای اقامه نماز حاضر می شده است. علیرضا با چاشنی خنده و شوخی حرف می زند، طوری که هر شنونده ای را جذب می کند. اصلا همین خوش رویی و خوش اخلاقی اش است که سبب شده چه با جوان دهه ۷۰ و چه با نوجوان دهه ۹۰ حسابی دوست و رفیق باشد.

علیرضا از زمانی که وارد مسجد شده و اولین نمازش را اقامه کرده، خاطره زیبایی دارد که برایشان این طور نقل می کند: اولین روزی که آمدم، شهرپور و هوا بارانی بود. ضربی سقف زیرزمین را زده بودند. در نگاه اول که وارد زیرزمین شدم، دیدم قابلمه و استامبولی بئایی و... گذاشته اند تا آب باران روی سر نمازگزاران نریزد. برایم قشنگ بود که در چنین وضعیتی، نماز اول وقتشان ترک نمی شود.

علیرضا در باره شکل گیری کانون حمزه سیدالشهدا (ع) که ارتباط خوبی با جوانان دهه ۷۰ پیدا کرده است، این طور توضیح می دهد: در آن دهه، خانواده ها جمعیتشان زیاد بودند و نوجوانان و جوانان محله نیازمند فعالیت فرهنگی بودند. صحبتی با هیئت امنای آن زمان انجام دادم و آن ها هم فضایی صد متری را به کانون فرهنگی اختصاص دادند.

جوانان فعال بسیاری در دهه ۷۰ کار فرهنگی را در کنار این امام جماعت خوش فکر به دست گرفتند که حالا افراد موفقی در جامعه هستند. جلسه قرآن به دست همین جوان هادر کنار امام جماعتشان شروع شد؛ البته این جوانان آن موقع کودک و نوجوان بودند. این جلسه را ابتدا رضا حمدیان و بعد جواد جاوید نیا اداره می کرد و محمد محمودی هم مسئول فرهنگی کانون مسجد بود. از دستاوردهای همین گروه اولیه، تشکیل هیئت مجانب الزهرا (س) در سال ۷۶ بوده که امروز یکی از هیئت های بزرگ منطقه است.

همت کارگران نخریسی

محمد طالبی مویی سپید کرده است و در آستانه هشتاد سالگی قرار دارد. او از دوران جوانی وارد کارخانه نخریسی و از همان جا بازنشسته شده است. هنگامی که کارخانه، به کارگزارانش قطعه زمینی داد، به او هم یک قطعه رسید. او با ساخت این زمین، ساکن محله انقلاب شد که آن روزها سرو شکل امروزی اش را نداشت و بیشتر زمین های خاکی در آن دیده می شد. آن زمین ها بین کارگران قرعه کشی و قطعه ها و محدوده هایی مانند مسجد، حمام، مرکز تجاری و... مشخص شد.

از آنجایی که اهالی به دنبال ساخت مسجد بودند، قبل از واگذاری زمین، هیئت امنای مسجد را در سال ۱۳۷۳ تشکیل دادند. طالبی هم به عنوان یکی از اعضا انتخاب شد. آقا محمد طالبی جزو قدیمی ترین های این مسجد است که در جریان همه مراحل ساخت قرار دارد. او از روند ساخت مسجد این طور برایشان تعریف می کند: کلنگ ساخت را سال ۷۴ با حضور مسئولان شهری زدند. هیئت امنای بعد از این مراسم باشکوه، برای گرفتن پروانه و ساخت اقدام کردند. بخش بزرگی از هزینه ها را مردم و بخشی را کارخانه نخریسی و تعاونی مسکن تقبل کردند تا این بنا شکل بگیرد.

ساخت و تکمیل مسجد بیست سال طول کشید. طالبی به این قسمت از حرف هایش که می رسد، خاطره ای را مرور می کند و می گوید: گودبرداری مسجد انجام شده بود. دور تا دور زمین پر از خاک بود. مردم گوشه ای چادر زدند. مراسم دهه اول محرم آن سال را در همان چادر برگزار کردیم. تا اینکه سال ۷۵ زیرزمین مسجد آماده شد و اولین نمازمان را در زیرزمین خواندیم.

هیئت امنای مسجد، برای جمع آوری هزینه ساخت، با دسته قبض های ۵۰ تا ۵۰۰ تومانی به در خانه اهالی محله می رفتند و از مردم می خواستند در ساخت مسجد و این امر خیر مشارکت کنند. او ظرفیت مسجد را سید نفر می داند و می گوید: کل زمین ۵۸۰ متر است که در دو طبقه به متراژ ۳۸۱ متر بنا شده است. آشپزخانه، خانه خادم، بالکن و حیاط و شبستان، بخش های مختلف مسجد است.

خط سیر مسجد در یک نگاه

- سال ۱۳۷۳: تشکیل هیئت امنای مسجد
- سال ۱۳۷۴: کلنگ زنی مسجد
- سال ۱۳۷۵: افتتاح زیرزمین مسجد و شروع برای اقامه نماز
- سال ۷۶: تشکیل کانون حمزه سیدالشهدا